

Knjiga proroka Daniela - Sto trideset i sedam

Otkrivanje proročkog značenja prekretnica: od 1776. do 2023.

Jeff Pippenger

2024-03-15

Vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, koje je započelo 11. rujna 2001. i završava pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama, razdoblje je u kojemu se ispunjava učinak svakoga viđenja. Neka od tih viđenja protežu se sve do drugoga Kristova dolaska, ali čak su i ona koja se zbivaju nakon nedjeljnoga zakona usidrena u razdoblju pečačenja. Pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće jest mjesto na kojemu se vječni savez savršeno ispunjava. U tom razdoblju Krist upisuje svoj zakon u srca i umove svojega naroda za vječnost. To je pečačenje predloženo spojem božanstva s čovječtvom, koje ne griješi.

Simbolična povezanost broja „dvjesto dvadeset” predstavlja i obnovu i sjedinjenje božanstva s čovječtvom. Dvjesto dvadeset godina od Biblije kralja Jakova do prvoga javnog izlaganja Williama Millera 1831. godine i konačne objave u Vermont Telegraphu 1833. godine predstavlja sjedinjenje božanstva s čovječtvom. Ono sadrži potpis „istine”, što je hebrejska riječ koju je oblikovao Čudesni Jezikoslovac, povezujući prvo, trinaesto i posljednje slovo hebrejskoga alfabeta kako bi tvorio riječ „istina”. Dvjesto dvadeset godina od 1611. godine i Biblije kralja Jakova do 1831. godine i Millerove objave njegove poruke odražava potpis Čudesnoga Jezikoslovca.

Usred ta dva datuma (1611. i 1831.), vrijeme svršetka 1798. godine predstavlja otpečaćivanje poruke iz knjige proroka Daniela (Biblija kralja Jakova), koja proizvodi umnoženje znanja što je dovelo do Millerova izdanja 1831. godine. Vrijeme svršetka 1798. godine također je označilo početak procesa kušanja koji je proizveo pobunu ludih djevica, koje Daniel u dvanaestom poglavlju prepoznaje kao bezbožnike. Tako 1798. predstavlja broj trinaest, u sredini prvoga i posljednjega slova, jer je trinaest simbol pobune. Godina 1798. također je povezana s razdobljem pripreme od 1776. do 1798., vremenom svršetka.

Kao i u Millerovoj poveznici od dvjesto dvadeset godina, i 1776. godina obilježena je božanskom objavom, Deklaracijom neovisnosti, te započinje razdoblje koje završava 1798. objavom Zakona o strancima i pobuni. Dvjesto dvadeset godina Millerove simboličke poveznice božanstva i čovječstva povezano je godinom 1798. s dvadeset i dvije godine pripreme od objave Deklaracije neovisnosti do objave Zakona o strancima i pobuni iz 1798. godine. Budući da je dvadeset i dvije desetina od dvjesto dvadeset, odnosno desetina od dvjesto dvadeset, broj dvadeset i dvije, kao i broj dvjesto dvadeset, predstavlja poveznicu božanstva s čovječtvom.

Millerovih dvjesto i dvadeset godina nosi pečat istine, kao i vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, a i razdoblje pripreme od 1776. do 1798. također nosi isti pečat, jer srednji datum, 1789., označava proglašenje Ustava koji je ratificiralo trinaest kolonija.

Millerova poveznica, koja je započela 1611. i završila 1831., a čija je sredina bila 1798., povezana je s dvadesetdvogodišnjim razdobljem od 1776. do 1798., sa sredinom u 1789. Svih pet datuma —

1611., 1776., 1789., 1798. i 1831. — predstavljeni su djelom objavljivanja. Datumi razdoblja pripreme sadržavaju desetinu od dvadeset i dvije godine, od 1776. do 1798., a to razdoblje predočava vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, što je vrijeme kada je božanstvo sjedinjeno s čovječtvom. Millerovo razdoblje od dvjesto dvadeset godina i dvadesetdvogodišnje razdoblje pripreme od 1776. do 1798. oboje predstavljaju poveznicu božanstva s čovječtvom.

Vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće započelo je 11. rujna 2001. i bilo je obilježeno time što je islam trećega jao udario na duhovnu slavu zemlju. Dvadeset i dvije godine kasnije, 7. listopada 2023., islam trećega jao ponovno je udario na tipičnu, doslovnu slavu zemlju. Pri skorom donošenju zakona o nedjelji pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće bit će dovršeno, a islam trećega jao ponovno će udariti na Sjedinjene Države.

Vrijeme pečačenja započinje napadom islama na zvijer iz zemlje, a završava napadom islama na zvijer iz zemlje. U sredini, islam trećega jao napao je izraelski narod, koji je u biblijskom smislu predstavljen kao Juda. Juda je bila drevna doslovna slavna zemlja Biblije, a Sjedinjene Američke Države su moderna duhovna slavna zemlja.

Tri udarca islama svi su bili izvedeni protiv slavne zemlje. Prvi i posljednji bili su protiv moderne duhovne slavne zemlje, a srednji udarac bio je izveden protiv drevne doslovne slavne zemlje. Središnji waymark bio je napad na modernu naciju Izrael, a raspećem svojega Mesije doslovni je Izrael postao simbol pobune, kako je predstavljeno trinaestim slovom hebrejskoga alfabeta.

Razdoblje pripreme od 1776. do 1798. također je povezano s dvjema stotinama i dvadeset godina pokreta trećega anđela, jer od 1776. godine, s Deklaracijom o neovisnosti, pa do 1996. godine i objavljivanja časopisa The Time of the End, proteklo je dvije stotine i dvadeset godina. U sredini te povijesti nalazi se vrijeme svršetka 1989. godine, koje označuje pobunu ludih zlih djevoja. Stoga su 1611., 1776., 1789., 1798., 1831., 1989., 1996., 2001., 2023. i uskoro dolazeći nedjeljni zakon sve međaši povezani s istinom da božanstvo sjedinjeno s čovječtvom ne griješi. Deset međaša, od kojih se dva ponavljaju dvaput.

Deset je broj koji predstavlja kušnju, a kada zbrojite dva ponovljena datuma 1776. i 1798., dobivate ukupno dvanaest orijentira, koji predstavljaju sto četrdeset i četiri tisuće. Svi orijentiri govore o procesu kušnje sto četrdeset i četiri tisuće koji se odvija od 11. rujna 2001. pa sve do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona, gdje Krist izvršava djelo trećega anđela sjedinjujući svoje božanstvo s čovječtvom sto četrdeset i četiri tisuće koji — kroz svu preostalu vječnost — ne griješe. Naravno, tu činjenicu mogu vidjeti samo oni koji, kako to kaže Izaija, odluče „gledati svojim očima, i slušati svojim ušima, i razumjeti svojim srcem, i obratiti se, i iscijeliti se.”

Dana 22. listopada 1844. treći je anđeo došao dok je Krist iznenada došao u svoj hram da izvrši pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Jedna je skupina milerita tada slijedila Krista u Svetinju nad svetinjama, premda su nakon toga prestali slijediti napredujuće svjetlo trećega anđela te ponovili pobunu prvoga Kadeša, i bilo im je određeno lutati pustinjom Laodiceje dok svi ne pomru.

Kada je Krist iznenada ušao u Presveto mjesto, spoj božanstva i čovječstva predstavljao je djelo koje je bio pripravan izvršiti, a to je djelo simbolično predstavljao Čudesni Jezikoslovac s dva

svjedoka. Ti su svjedoci bili Habakuk i Ivan. U DRUGOM poglavlju, DVADESETOM retku, obiju knjiga, identificira se 22. listopada 1844. Jedan je naglasio djelo pomirenja (at-one-ment) koje je toga datuma započelo, a drugi je označio hram koji je trebao biti očišćen.

Hram u koji je On iznenada došao predložen je hramom koji su pogazile sile svakodnevne žrtve (poganstva) i gnusobe pustoši (papinstva). Hram je također predložavao Krista, koji je hram što bijaše razoren, a zatim podignut za tri dana. On je također predložavao hram milerita, koji je bio podizan četrdeset i šest godina, od 1798. do 1844. Također je predložavao ljudski hram, koji je ustrojen četrdeset i šest kromosoma te određuje i upravlja genetskim sastavom ljudskoga tijela. Nije slučajno da se svaka stanica u ljudskome tijelu potpuno zamijeni svakih dvije tisuće petsto i dvadeset dana.

U svim tim božanskim prikazima hrama, koji predstavljaju Kristovo djelo sjedinjenja božanstva s čovječtvom, božanstvo uvijek prethodi čovječstvu. 1611 prethodi 1831. 1776 prethodi 1798. 1776 prethodi 1996. 2001 prethodi 2023. Mileriti su slijedili Krista u Svetinju nad svetinjama. U početku je Bog stvorio čovjeka.

Sada ćemo se vratiti našem razmatranju triju vremenskih međa 1776., 1789. i 1798., koje predstavljaju razdoblje pripreme što predložuje vrijeme pečaćenja. Prvo razdoblje, predstavljeno 1776. godinom, Deklaracijom o neovisnosti i razdobljem dvaju Kontinentalnih kongresa; i drugo razdoblje, predstavljeno 1789. godinom, Ustavom i razdobljem Članaka Konfederacije sve do 1798. godine.

Tajna slike zvijeri, koja je istina da je osma glava od sedam glava, prepoznaje se u oba razdoblja. Ona se također prepoznaje na trećem putokazu te povijesti, ali taj putokaz govori o osmoj, koja je od sedam, kao ispunjenoj u papinstvu. Prva dva razdoblja predstavljaju ispunjenje osme, koja je od sedam, unutar Sjedinjenih Država.

Sjedinjene Američke Države sastoje se od dvaju rogova: jedan je povezan s muškarcem, a drugi sa ženom. Muškarac je politička sila; to je republikanski rog. Žena je vjerska sila; to je protestantski rog. Stoga razdoblje predstavljeno godinom 1776. i Deklaracijom o neovisnosti predstavlja protestantski rog, jer božansko uvijek prethodi ljudskome. Razdoblje predstavljeno godinom 1789. i Ustavom predstavlja republikanski rog.

Godine 2020. oba su roga bila ubijena od strane suvremenih sotonskih ateističkih zmajskih sila. Istinski protestantski rog bio je ubijen 18. srpnja 2020., a republikanski rog bio je ubijen potom 3. studenoga 2020. Godine 2023. dva su svjedoka ustala, i svijet koji se bio radovao nad njihovim mrtvim tijelima, počeo se bojati.

Godine 2023. započelo je završno djelo pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće u posljednjem naraštaju zemaljske povijesti. Božanska se narav sada sjedinjuje s ljudskom za vječnost, dok vjerni posljednjih dana za vječnost odražavaju Kristov lik.

Godine 2023. započelo je završno djelo sjedinjenja otpale Crkve s otpalom Državom u naciji zemaljske zvijeri. Tada se uspostavljala struktura vlasti koju predstavlja papinstvo, sastavljena od otpale Crkve koja vlada nad otpalom Državom, te je tako reproducirala sliku zvijeri.

Velika kušnja za one koji su pozvani jest kušnja promatranja oblikovanja slike Zvijeri, kako je predstavljena „glasovima, munjama, gromovima“ i nadolazećim „potresom“. Vrijeme pečačenja razdoblje je u kojem svako viđenje nalazi svoj savršeni učinak (ispunjenje). U razdoblju priprave od 1776. do 1798., koje predočuje vrijeme pečačenja, bilo je kotača unutar kotača, što je dio viđenja koje je Ezekiel vidio kada je pogledao u Svetinju nad svetinjama, u vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Te kotače sestra White poistovjećuje sa „složenim međuosobnim ljudskih zbivanja“. Razdoblje priprave od 1776. do 1798. sadržavalo je neka od tih „složenih međuosobnih ljudskih zbivanja“ koja valja zapaziti.

Jedno je povezano s istinom da je Revolucionarna Francuska bila pralik Sjedinjenih Država. Oba naroda postavljaju papinstvo na prijestolje zemlje, i oba ga svrgavaju. Oba naroda posvećuju svoju vojnu i gospodarsku moć kako bi izvršila to djelo. Oba naroda iznenada uklanjaju svoje uspostavljene religije kako bi postala katolička. Oba naroda trpe „potres“ koji obara njihove uspostavljene vlade. Povijesti oba naroda povezane su s 1789. godinom, jer je 1789. započela Francuska revolucija, a Ustav SAD-a stupio na snagu.

Francuska revolucija trajala je deset godina. Napoleon Bonaparte uzdigao se na vlast tijekom završnih etapa Francuske revolucije. Postao je istaknuti vojni vođa te je odigrao ključnu ulogu u francuskoj vladi nakon svojega uspješnog državnog udara 9. studenoga 1799., što je dovelo do toga da postane Prvi konzul Francuske Republike.

U drugom razdoblju razdoblja pripreme od 1776. do 1798., čovjek koji je bio osmi (ne po redoslijedu), a koji je bio od sedmorice, bio je John Hancock. Bio je jedan od osmorice predsjednika u drugom razdoblju, predstavljenom godinom 1789. (godinom Francuske revolucije). Bio je jedini od te osmorice predsjednika koji je također predsjedao kao predsjednik u prvom razdoblju, predstavljenom godinom 1776. U tom proročkom smislu bio je osmi, koji je bio od sedmorice.

On je potpis ljudskog razdoblja, jer prvo razdoblje predstavlja božansko, te je stoga on potpis koji povezuje oba razdoblja (božansko i ljudsko). Njegov je potpis najpoznatiji potpis u ljudskoj povijesti i predstavljao je više od njegova prekrasnog rukopisa.

Potpis Johna Hancocka na Deklaraciji neovisnosti najpoznatiji je potpis u povijesti. Njegov velik i razmetljiv potpis postao je ikoničan, simbolizirajući američku neovisnost i prkos američkih kolonija protiv britanske vlasti. Hancock, koji je bio predsjednik Kontinentalnog kongresa u vrijeme kada je Deklaracija potpisana 1776. godine, navodno je svoje ime potpisao osobito uočljivo kako bi ga kralj George III. mogao pročitati i bez naočala, što je simboliziralo njegovu smjelost i odanost cilju neovisnosti.

Hancock je bio jedan od osmorice predsjednika iz razdoblja predstavljenog godinom 1789, ali je bio od sedmorice ljudi koji su bili predsjednici u razdoblju predstavljenom godinom 1776. Bio je predsjednik kada je potpisana Deklaracija o neovisnosti. Hancock svojim ljudskim potpisom povezuje ta dva razdoblja te se nalazi i u prvoj povijesti i u drugoj povijesti. Prva povijest predstavlja božansko, a druga predstavlja ljudsko, a potpis koji povezuje te dvije povijesti jest potpis Čudesnog Jezikoslovca koji se poslužio ljudskim oruđem kako bi spojio božansko razdoblje

predstavljeno godinom 1776 s ljudskim razdobljem predstavljenim godinom 1789.

Postoji samo još jedan potpis u povijesti svijeta koji se, po prepoznatljivosti, može mjeriti s potpisom Hancocka, a to je također potpis povezan s 1789. godinom i Francuskom revolucijom. Taj potpis nosi istu vrstu smjelosti kakvu je Hancock namjeravao izraziti, a nalazi se u povijesti Francuske.

U pogledu globalne prepoznatljivosti i simboličke važnosti, potpis Napoleona Bonaparte-a ima status usporediv s potpisom Johna Hancocka, premda u drukčijem povijesnom i kulturnom kontekstu. Napoleon, istaknuti francuski vojni i politički vođa, ostavio je dubok trag u europskoj i svjetskoj povijesti, osobito tijekom Napoleonskih ratova. Njegov potpis, često obilježen smjelim i prepoznatljivim stilom, postao je simbol njegova snažnog utjecaja i korjenitih promjena koje je donio Europi, uključujući pravne reforme poznate kao Napoleonski zakonik.

Poput Hancockova potpisa, koji simbolizira prkos britanskoj vlasti i težnju za američkom neovisnošću, Napoleonov potpis predstavlja drukčiju vrstu smjelosti i ambicije — preoblikovanje europskih političkih granica i promicanje ideala Francuske revolucije. Oba su potpisa simbolična za uloge svojih povijesnih ličnosti u oblikovanju sudbina svojih naroda i za šire implikacije njihovih djela na svjetsku povijest.

Kad je Ezekiel vidio kotače unutar kotača, koji predstavljaju složeno međudjelovanje ljudskih događaja tijekom povijesti vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, jedan od tih kotača bio je predoznačen kotačem 1789. godine, kada se Ustav Sjedinjenih Američkih Država, Zvijer s republikanskim rogom i protestantskim rogom, presjekao s Francuskom, Zvijeri s rogom Egipta i rogom Sodome.

Od 1789. pa nadalje do 1799. godine, Francusku je potresao „potres“ koji je potekao od zvijeri ateizma što je izišla iz bezdana. U vremenu pečačenja stotinu četrdeset i četiri tisuće, 1789. predstavlja razdoblje koje započinje 18. srpnja 2020., kada je zvijer ateizma oborila i usmrtila rog istinskoga protestantizma, a zatim je 3. studenoga 2020. zvijer ateizma također oborila i usmrtila rog republikanizma. Kotač 1789. predstavlja kotač 2020., kako je prikazano 18. srpnja (božanstvo) i 3. studenoga 2020. (čovještvo).

Božji potpis, predstavljen u čovječanstvu, nalazi se u dvama najpoznatijim potpisima svijeta, koji su oba vezani uz 1789. godinu i oba predstavljaju sile koje postavljaju i uklanjaju papinstvo s prijestolja zemlje. Godina 1789., kao sredina triju orijentira koji predstavljaju Božji potpis istine, nosi potpis „trinaest“ kolonija i „pobune“ Francuske revolucije.

1789. do 1799. predstavlja povijest Francuske revolucije, a broj deset predstavlja kušnju. Godina 1789. prvo je slovo „istine“, a 1799. predstavlja posljednje slovo tog razdoblja u Francuskoj. Središnje razdoblje bilo je obilježeno pogubljenjem francuskoga kralja 1793., dok su se građani pobunili protiv njegove ohole kraljevske vlasti.

„Evangelje mira koje je Francuska odbacila trebalo je, i to odveć sigurno, biti iskorijenjeno, a posljedice će biti strašne. Dana 21. siječnja 1793., dvije stotine pedeset i osam godina točno od dana koji je Francusku potpuno obvezao na progon reformatora, druga je povorka, s posve

drukčijom svrhom, prošla ulicama Pariza.” Velika borba, 230.

Godina 1789. označila je pobunu trinaestoga slova za dvorožnu zvijer Sjedinjenih Država i prvoga slova za dvorožnu zvijer Francuske. Srednje slovo Francuske bilo je 1793., kada je kralju Francuske odsječena glava, a Napoleon je predstavljao posljednje slovo kada je 1799. preuzeo nadzor nad vladom. Potpis „istine” u povijesti rušenja Francuske, predstavljen godinama 1789., 1793. i 1799., proročki je kotač koji je povezan s proročkim kotačem 1776., 1789. i 1798.

Obje povijesti sadržavaju dva najpoznatija potpisa u ljudskoj povijesti, povezujući tako božanski potpis „istine” s dva ljudska potpisa. Oba su kotača povezana s trinaestim slovom u razdoblju pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, što je razdoblje od ubijanja dvojice svjedoka 2020. godine do njihova ustajanja 2023. godine, koje je obilježeno 7. listopada 2023. godine.

Nastavit ćemo naše proučavanje u sljedećem članku.